

Mark Felton

Kempeitai
Gestapoul japonez

Redactor: *Ioana Bârzeanu*

Tehnoredactor: *Mariana Radu*

Titlul original: ***JAPAN'S GESTAPO***

Copyright © Mark Felton, 2009. First published by Pen & Sword Military

© 2014 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
editurii METEOR PUBLISHING

Contact:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: carte@meteorpress.ro

www.meteorpress.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FELTON, MARK

Kempeitai - Gestapoul japonez / Mark Felton ;

trad.: Dan Criste ; red.: Ioana Bârzeanu. - București :

Meteor Publishing, 2014

ISBN 978-606-8469-67-6

I. Criste, Dan (trad.)

II. Bârzeanu, Ioana (red.)

351.746.1(520) Kempeitai"1930"

Mark Felton

Kempeitai Gestapoul japonez

Crimă, masacru și tortură în Asia
în timpul celui de-al Doilea Război Mondial

Traducere din limba engleză
de *Dan Criste*

METEOR
PUBLISHING

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>		7
Introducere		9
Capitolul unu	Big Brother	11
Capitolul doi	Organ al terorii	29
Capitolul trei	Sclavi ai împăratului	41
Capitolul patru	Bridge House	54
Capitolul cinci	Rezistența este zadarnică	76
Capitolul șase	Zece a zecea	95
Capitolul șapte	Sclavele sexuale	111
Capitolul opt	Măcelărirea nevinovaților	125
Capitolul nouă	Auschwitz-ul asiatic	136
Capitolul zece	Băieții de pe bombardiere	152
Capitolul unsprezece	Luptătorii sinucigași ai Kempeitai	174
Capitolul doisprezece	Nu lăsați supraviețuitori	187
Capitolul treisprezece	Final de partidă	216
Capitolul paisprezece	Acceptarea inacceptabilului	231
<i>Bibliografie</i>		237
<i>Index</i>		243

Mulțumiri

Datorez multe mulțumiri excelentei echipe de la Pen and Sword Books, în mod deosebit generalului de brigadă Henry Wilson, editorului meu, Bobby Gainher, responsabilului de ediție, George Chamier, și lui Jonathan Wright și Jon Wilkinson pentru toată munca lor asiduă. Adresez mulțumiri lui Jill Durney, de la Biblioteca Macmillan Brown a Universității din Canterbury, Noua Zeelandă, care a scotocit ore întregi prin arhivele prăfuite și dosarele fărâmițate ale Tribunalului Militar Internațional pentru Orientul Îndepărtat. Adresez mulțumiri lui David Parker, decorat cu Ordinul Imperiului Britanic, director al Departamentului de Informații și al Secretariatului Comisiei Commonwealth-ului pentru Mormintele Eroilor de Război, pentru informațiile referitoare la civilii deținuți în Shanghai. Adresez multe mulțumiri lui Ron Taylor și extraordinarilor membri ai Asociației Prizonierilor de Război din Orientul Îndepărtat, care mi-au furnizat informații extrem de importante. Aș vrea de asemenea să transmit mulțumirile mele lui „Hap” Halloran, care mi-a povestit cum a fost doborât deasupra Japoniei și luat prizonier de Kempeitai, precum și lui Shirley Felton pentru investigațiile ei bibliografice. Adresez multe mulțumiri personalului Arhivei Fotografice de la Muzeul Imperial al Războiului din Londra și personalului Arhivelor Naționale (Biroul de Informații Publice) din Kew și al Memoria-lului Australian al Războiului din Canberra. În fine, îi mulțumesc soției mele, Fang Fang, pentru sprijinul și încurajările adresate în cursul scrierii acestei cărți și pentru dragostea ei.

Introducere

Această carte nu este pentru cei slabi de înger sau care se oripilează ușor. Ceea ce urmează în aceste pagini este o privire fugară în inima întunecată a omenirii. Este un catalog al celor mai cumplite fapte ale Omului. În capitolele cărții se întâlnesc mostre de cruzime înfiorătoare care au ridicat ștacheta descompunerii morale într-o vreme în care întreaga lume părea s-o fi luat razna, în care se încleștau națiuni, iar individul mărunț nu valora mai nimic. Sângele aproape că se prelinge din aceste pagini, iar țipetele celor morți de multă vreme răsună de-a lungul deceniilor până la noi, cei care ne bucurăm de siguranța și confortul secolului al XXI-lea.

Principalul personaj negativ al acestei cărți este poliția militară a Japoniei din perioada războiului, o organizație uriașă și abjectă, numită Kempeitai sau „Corpul Soldaților Legii”. Cartea de față nu relatează nicidecum întreaga poveste a acestei organizații corupte și odioase, ci face doar o scurtă prezentare a multitudinii de activități de pe întregul teritoriu ocupat al Asiei în care Kempeitai a fost puternic implicată. Crimele comise de Kempeitai rivalizează, ca întindere și cruzime, cu cele ale Gestapoului german, iar în multe cazuri, japonezii au mers mult mai departe pe calea răului absolut.

Locuiesc într-un oraș în care Kempeitai și-a impus cândva autoritatea cu mână de fier. Astăzi, în Shanghai, mai dăinuie încă multe clădiri care au reprezentat cândva elemente importante ale imperiului dominat de Kempeitai. Cu toate că nu există plăci care să consemneze această istorie întunecată, cum se găsesc la Berlin sau în Singapore, aceste clădiri prăpădite, destul de greu de descris, care se înghesuie astăzi unele în altele împreună cu alte construcții vechi pe măsură ce orașul din jurul lor se înalță spre cer sub forma zgârie-norilor din sticlă sclipitoare, poartă încă aureola urii. La nord de Bund, faimosul „Orizont de Milioane de Dolari” din Shanghaiul anilor 1930, se află râul Suzhou, iar dincolo de renumitul Garden Bridge se găsește un cartier care, în perioada lui de maximă înflorire, era o zonă foarte luxoasă a orașului; astăzi însă este un loc cam părăsit. Aproape de râu se află un bloc mare, alb, din anii 1930, numit Bridge House. Aici a fost, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, principalul loc de tortură al Kempeitai, în ale cărui

subsoluri și apartamente transformate, chinezi și cetățeni occidentali au fost supuși unor experiențe îngrozitoare, așa cum veți afla din paginile următoare. În curtea lui interioară, pocnetul puștilor făcea adeseori să reverbereze zidurile, plutoanele de execuție trimitând în fiecare zi pe lumea cealaltă victimele sângerânde și zdrobite ale dementului experiment imperial al Japoniei.

Dacă, în Shanghai, există astăzi o clădire plină de spirite neliniștite, aceasta trebuie să fie Bridge House, o adevărată casă a morților. În acest loc al sadismului și crimei, locuiesc azi familii care nu cunosc trecutul însângerat al clădirii. În prezent, la Lubianka, în Moscova, sau în sediul Gestapoului, aflat în Prinz Albrecht Strasse din Berlin, nu locuiește nimeni, dar, la Shanghai, istoria reușește să alunece în obscuritate, iar prezentul șterge cu ușurință păcatele trecutului. Din multe puncte de vedere, Bridge House poate constitui un monument comemorativ potrivit pentru Kempeitai deoarece, asemenea clădirii respective, majoritatea acestor ucigași n-au fost pedepsiți după încheierea războiului, reușind să se metamorfozeze, în lumea postbelică, în ceva inofensiv și discret.

Kempeitai a fost produsul urii isterice, neîncrederii și fricii Japoniei de Occident. A fost de asemenea o reflexie a vastului complex de inferioritate pe care mulți japonezi l-au avut mereu față de puterile occidentale și de intențiile acestora cu privire la Japonia. Kempeitai a fost apogeul tuturor acestor sentimente și teorii politice complicate, expresia credinței japonezilor în superioritatea inerentă a Sfințelor Insule și a ideologiilor pe care se întemeiau ambițiile imperiale ale Japoniei. Deși milioane de oameni au fost uciși de Kempeitai, oare câți au auzit de această organizație? Asemenea războiului din Asia, Kempeitai a devenit doar o notă de subsol a istoriei, cunoscută doar universitarilor și istoricilor. Nici chiar japonezii nu știu multe despre crimele sau amploarea actelor de cruzime comise de această organizație. Citiți și oripilați-vă, pentru că asta este ceea ce ar trebui să simțim. Iar până când japonezii nu-și vor cere scuze pentru tot ceea ce au făcut în timpul războiului, ar trebui să le reamintim mereu cât de oripilați suntem.

Shanghai,
noiembrie 2008